

Francie 21.5.2010 – 30.5.2010

Pátek 21.května

Je pátek odpoledne a já marně čekám na kamarádku Jolku, která má pro mě přijet a společně pak vyjedeme pro Šárku do Šenova a dále pak do Hodonína pro Katku. Vyrážíme totiž na týdenní cestu do Francie, přesněji do Bretaně. Což je historická provincie v západní Francii na stejnojmenném poloostrově a současně jeden z 26 regionů celé Francie. Jeho rozloha je 27 208 km². No mě potěš, to máme holky co dělat, abychom to za ten týden stihly.

Konečně, sice má slabou hodčku zpoždění, ale v poho to snad zvládneme. V Šenově jsme dobalily Šárku a hlavně naše zásoby jídla. Je půl 7 večer a tachometru Šenov 21614 polovina nádrže, čerpání u vyrážíme do Hodonína./ Stav za 1901 Kč/ Je 20,32 hod „hurá opět jsme na dálnici“ vykřikne Šárka a opět jedeme na Břeclav. Dvakrát jsme z dálnice vyjely a chtěly jet na Hodonín (ten jsme si nastavily na GPS) bočními cestami, takže bloudíme. Vašek se nám směje do telefonu až se za břicho popadá (to si alespoň živě představujeme) a píše nám sms „jedte na jih“ My jsme totiž nastavily nějaký jiný Hodonín a tím pádem jsme totálně uhly z cesty. Tak jedeme a česnečku na kterou jsme se těšily u Šviháka už asi nestihnem a tak si ji objednáváme u Katky. Přijedeme už samozřejmě za tmy a krom česnečky ještě popijeme šampaňské, protože má Vašek narozeniny. Popijeme ještě trochu vínka a stavíme v obývacím pokoji nový stan, abychom ho vyzkoušely. Ještě společné foto a vše je o.k. Spát jdeme až okolo jedné hodiny v noci.

Sobota 22.května

/stav tachometru 21745/

Ráno vyjíždíme v 9 hodin z Hodonína. Řídí Šárka a ptá se „Jak se to zpomaluje?“ a myslí tím jak jinak auto! Společně přemýšlíme jak mohla dostat řidičák ☺, ale Jola taky zaperlila, do telefonu říká „Sluníčko svítí“ a neuvědomuje si, že to sluníčko jsou vlastně velká pole řepky olejky kolem kterých právě projíždíme.

/Čerpání 1940 Kč/před Rozvadovem . Taky už máme hlad, takže se najíme z domácích zásob – rízky, chleba a zeleninu. Jedeme dál, řídí Radka až k odpočívadlu v Německu, kde jsme byly před dvěma lety a dávaly první pomoc jedné ženě v křečích. Svítí sluníčko jede se nám báječně, dálnice bez kolon, Radka řídí s nejlepší spotřebou. Skládáme se 20 EUR do společné kasy. Hranici Francie – Německo projíždíme v 19 hodin večer. Zažily jsme však taky jednu infarktovou situaci, kdy z auta (z přívněsného vozíku) přímo před námi vypadl Jolka, ale vše zvládla bravurně černý pytel něčeho, řídila /Mýtné 4,10 EUR/.

Jsmo ve Verdunu . Bitva u největších bitev první světové Němci a padlo zde přes 700000

/čerpání 79 EUR a mýtné 4,60 jednou a pořád hledáme kemp, několikrát spaly. Projíždíme 3x městečkem tam a zpátky a venku

Verdunu byla jedna z války mezi Francouzy a vojáků!

EUR/ Hledáme a ještě ve kterém jsme už dokola tímto malým už se stmívá. Konečně,

hurá máme ho! Camp Les Breuils. Je už sice 9 hodin večer, ale nevadí. Postavíme stan (Radka, Jola) Katka fouká a ustele nám a Šárka uvaří teplou polévku. Ovšem to nám nestačí a dáváme si chleba a výborné Radčiny škvarky s anglickou slaninkou. Přikusujeme cibulku, ředkvičky atd. Nesmí ovšem chybět přípitek višňovkou Spát jdeme až okolo půlnoci.

Neděle 23.května

Ráno (ve 4 hodiny) v kempu Katku vzbudil úžasný řev ptáků. Tolik druhů ještě v životě neslyšela prý ☺ včetně ořešáků. Je ráno, Jolka má narozeniny a tak jsme jí společně popřály. V 10 hodin vyjíždíme /kemp 26,5 EUR/ Svítí sluníčko Radka řídí /stav tachometru 22849, mýtné 7,30 EUR/ Šárka a Katka dávají dohromady města a přírodní památky a zase platíme /mýtné 4 EUR/ za dálnici.

Jolka zabíjí komáry přímo v autě za jízdy a dokonce tiskovým (Katčin oblíbený maskot). Projíždíme nudnou rovinatou krajinou směrem na Paříž. Řídí Šárka a na mýtnici má problém a ptá se „Je tam baba?“ a Radka odpovídá „To je snad jedno jestli je tam baba nebo chlap“ Opět platíme /mýtné 3,70 EUR a zase /2 EUR mýtné/ V poledne projíždíme Paříží a je tady docela přecpáno. Doslova se plížíme.

Je to na dlouho. Venku je 28°C.

Trvá to hodinu než se z Paříže vykodrcáme. Je čas na oběd a tak dojídáme řízky a zeleninu. Jedeme do Chartres.

Je významnou francouzskou gotickou stavbou a to jedna z největších katedrál na světě vůbec. Úžasná, strávily jsme tady asi hodinu. Odjíždíme v 17 hodin odpoledne /parkování 2,8 EUR/ Vjíždíme na dálnici a Šárka zmatkuje. Tiket při vjezdu na dálnici jí spadl na zem a tak jsme vyjely bez něho, za závorou Šárka tak prudce zabrzdila, že jsme všechny

letěly dopředu.

S Jolkou se střídají, protože z toho byla Šárka nervosní. Skládáme se 20 EUR./ Čerpání 62,59 EUR mýtné 19,60 EUR/. Hledáme kemp, ale ten co máme na mysli se nám zdá být poměrně drahý. Hledáme dál a narazily jsme na kemp St.-Meloir des Ondes. Malý zřejmě rodinný kemp. Máme pěkný teplý večer, je 22 hodin a venku je světlo a jsme už jen kousíček od moře. Bavíme se tak, že na nám přišla paní recepční nebo majitelka v jedné osobě vyhrožovat, že nás vyhodí. Radka s Jolkou si daly víno a dost nahlas se smály a to úplně všemu.

Pondělí 24.května

Ráno je nádherné, svítí sluníčko a je tak 25 – 28°C. Snídáme bagety (Katka si přivstala a skočila pro ně do místního obchůdku za 2,7 EUR) s máslem a marmeládou, sýr, čaj i kafe a je pohoda. Každý, kdo kolem nás prochází se usmívá, až na paní recepční. Vyjíždíme už před 10 hodinou směrem na St. Malo. Máme nádherné výhledy na modré moře. Kolem pobřeží rostou žluté keře čehosi a kolem nás je také plno vlčích máků od oranžových až po temně rudé. Zastavujeme v městečku Dinan. Je

to nádherné starobylé městečko . Dáváme si zmrzlinu za 8 EUR, ale skvělou! Nakupujeme také pečivo za 2,5 EUR. V místní pěstírně jablíček po ochutnávce si Katka nakoupila Cidre, což je jablečný alkoholický nápoj vznikající kvašením jablečné šťávy, která zraje v dubových sudech a poté prochází pasterizací a čištěním a je perlivý. A jedem dál k majáku /parkování 2EUR/ na mys Cap Frehel což je jeden z

nejkrásnějších severních výběžků v Bretani s majákem , který má prý dosah světél až 110 kilometrů . Sedáme si na skaliska přímo nad blankytné moře, rozkládáme mapu a popis trasy a zjišťujeme, že jsme si pravděpodobně vzaly opravdu velké sousto a že toho tolik nestihneme kolik bychom rády a tak si Katka začala stěžovat, že jsme jí proškrtaly polovinu památek a historických míst. „Musíme sem jet znovu“ říká a my souhlasíme. Jedeme dál a zpívá nám k tomu Carla Bruni. Blížíme se k malému okouzujícímu městečku Paimpol a bude piknik , opět nádherné místo s pěkným spaním v kempu /18 EUR/. Kemp je hned vedle moře a tak se jdeme se projít. Moře je zrovna v odlivu, takže nic moc, plno kamení a řas, ale zato zde nacházíme spoustu sépiových kostí „pro šnečky“ říká Katka. Večer strávíme na dece vedle stanu, kecáme a pojídáme nějaké to zobání.

Spát jdeme až půlnoci. Ještě ve stanu si chvilku povídáme. Spí se nám báječně i když si myslím, že to byla zatím ta nejchladnější noc.

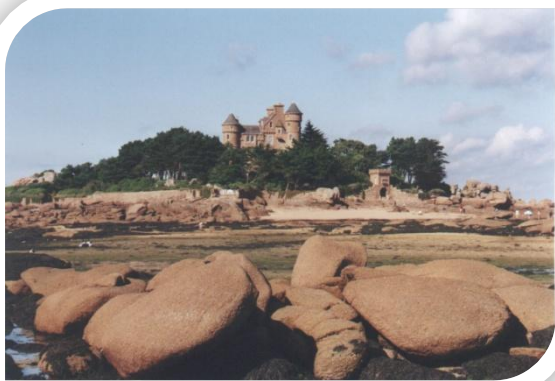
Úterý 25. května

Ráno nám opět svítí sluníčko, ale i přesto musíme usušit náš zapařený stan a opět máme u snídaně pohodičku. Vyjíždíme zase okolo 10 hodiny a cestou nakoupíme nějaké drobnosti v Careffouru /12,74 EUR a čerpání 60,02 EUR/. Počasí se nám sice trošku zhoršilo, ale neprší a tak se zastavujeme u písčité pláže mezi skálami. A naše Šárka zase boduje. Nese si sebou po té dlouhé pláži láhev s vodou, s tím že si u moře umyje nohy čistou vodou a pak s těma čistýma nohama půjde

naboso opět na začátek pláže (kde si předtím chytře nechala boty) asi 100 metrů
© Jolka jí říká, že se jí zdá, že někdy přepíná na Micky Mouse.

Ale pak Šárka objeví sprchu s čistou vodou, kde si můžeme všechny opláchnout nohy a tím si opět napraví reputaci. Dále pokračujeme na Ploumanach a pak na Trégastel s kalváriemi, což jsou jak nám Katka vysvětlila kamenné kříže s reliéfy

s výjevy ze života svatých. Jedeme dál až na výběžek, kde si uvaříme oběd u pláže s obrovskými růžovými žulovými obry.

Bohužel nám začalo pokrapovat a o půl druhé se totálně rozpršelo. Odjíždíme do Morlaix - na náš vkus příliš hlučné město, ale s obrovským viaduktem nad hlavní třídou.

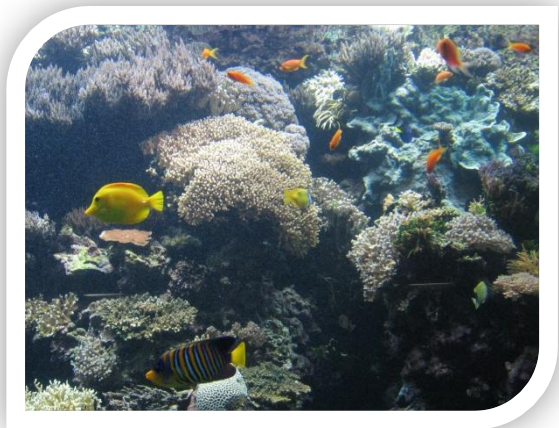
My ale nezastavujeme, je zde šílený provoz bez možnosti parkování. Odjíždíme do St. Thégonnec a tady si nakupujeme bagetky a

okouknem kostel s kostnicí.

Pak si to mažeme dál do Lampaul-Guimiliau. A máme tady zase pěkný starobylý kostel s nádhernými varhany s kalvárií a sochou svaté Kateřiny (kattel – golet)- satanem svedené krasavice s dlouhými zlatými vlasy mučenou malými čertíky. Pak vede naše cesta do Brestu dalšího moderního města s hustým provozem. Než se z něho vymotáme tak to chvilku trvá a po velkých peripetiích najdeme konečně městský kemp Du Gouled, opravdu velmi špatně označený. Konečně taky nacházíme vhodné místo

pro stan a následně si dáváme večeři a diskutujeme. Pěkné počasí si ale bere dovolenou a tak nám začalo pršet. Usínáme už v 11 v noci.

16,50EUR. Stojí to však zato obzvláště pro nás vnitrozemce. Jsou zde k vidění jak tropická moře a jejich obyvatelé tak i moře severní. Je to důležité oceánografické vědecké centrum s velmi zajímavými expozicemi.

Dáme si tady i kafe a nakupujeme dárečky. Odjíždíme až v 1 odpoledne a jsme pořádně vyhladovělé, unavené a uchozené. Hledáme místečko na piknik. Bohužel narazíme jen na odpočívadlo u cesty, provoz není a tak sušíme stan a děláme si oběd. Po jídle odjíždíme do městečka Cordon a kupujeme bagety /2,40EUR/ a u kávy se rozhodujeme kam dál. Ještě jsme navečer zajely na mys Pointe du Jonte a našly nádherné místo s rozbouřeným mořem, jehož vlny se lámou o skály.

V místním kempu už je bohužel zavřeno a tak jsme požádaly jednoho z návštěvníků, aby nám otevřel svým kódem závoru. Že by spaní zadarmo? No uvidíme ☺ Postavily jsme stan a vyrážíme do víru velkoměsta, což je poněkud nadnesené, protože to pidi midi městečko má jen jednu uličku s pár

Středa 26 května

Snídáme už ve stanu a vyjíždíme za drobného deště /kemp 25 EUR/ kupodivu už v 9 ráno. Míříme do centra města, konkrétně do oceánografického muzea. Řídí Jolka a asi o půl 10 jsme na místě. Vstupné do Oceánopolisu je

restauracemi kde si člověk může dát něco k jídlu a pití. Takže štamprlička místní kořalíčky, Jolka Ouzo a místní specialita palačinky. Každá jinou abychom ochutnaly. Jolka s klobáskou a provensálským dresinkem, Katka s medem a

kozím sýrem a my dvě s Šárkou máme menu s vejcem sýrem a šunkou a jako dezert palačinku s čokoládou. Patří k tomu i miska hlávkového salátu s dresinkem. Vracíme se až před půlnocí, ale honí nás ještě mlsná, takže ve stanu ve spacáku ještě baštíme klobásku a škvařené sádlo mňam. O půl jedné usínáme.

Čtvrtek 25. května

Vyjíždíme opět brzy a to především proto ,že se recepce otevírá až v 10 a to my nepotřebujeme stihnout. Proto jsme opět poprosily téhož francouze, aby nám otevřel závoru, ale

nějak mu to trvá a my jsme poněkud nervosní. Asi nás trochu nepochopil a my jeho protože, nám jen ukázal, že se závora sama otevře pokud si stoupneme za žlutou čáru.

Vyjíždíme na mys Pointe du Raz, oproti předchozímu mysu už je poněkud komerční /parkování 5 EUR/. Francouzy je dokonce nazývám koncem světa. Kolem sebe vidíme jen spoustu odstínů modré od tyrkysové až po námořnickou modř. Útesy jsou porostlé

žlutou krušinkou, fialovým vřesem, Inem a spoustou dalších barevných kytek. Prostě nádherná kompozice barev je to radost se koukat.

Kupujeme si tady nějaké suvenýry a a si ve 4 odpoledne teprve odjíždíme. Hladové nenacházíme nic vhodného na „polední“ piknik a tak opět bereme zavděk parkovištěm. A zase

sušíme. Po jídle

jedeme do Quimperu, krásného historického městečka, bohužel na prohlídku katedrály je už pozdě a tak si to náměstíčko tady alespoň projdeme a dáváme malé kafe.

Odjíždíme v 8 večer na maják Phare d'Eckmuhl

v městečku Penmarch. Tady chvíli hledáme kemp, narážíme pouze na jeden tříhvězdičkový, ale vzhledem k pozdní hodině, blížící se tmě a navíc prázdné recepci (to pro nás bylo hodně důležité),

neváháme. Najdeme si pohodlné místočko hodně vzadu. Nabalíme piknik a jdeme k moři. Máme tady lavičku, kousek svítí jeden velký maják a kolem něj je rozeseťo dalších 7 majáčků (Radka napočítala i kostel ☺). Sedíme, koukáme na tu nádheru kolem a hlavně pijeme výbornou višňovku z Moravy – skoro nezbylo.

Je nám prostě fajn a veselo a to až tak, že se nám Katka trošku ztřískala a při příchodu do kempu stojíce před zavřenou poměrně vysokou bránou, jsme si společně řekly „a do prdele“. Představa, že tu naši Katku tam nahoru

budeme muset vytlačit nás doslova vyděsila. Naštěstí jsme uviděly boční vchod pro pěší a ulevilo se nám. Společně se ještě vyčůráme u živého plotu a spát jdeme už docela pozdě, tipuju tak v 1 v noci a protože je docela chladno, oblékáme na sebe všechno, co je zrovna po ruce.

Pátek 26. května

Ráno vstáváme dost brzy a už v 7 děláme nějakou tu hygienu a v 8 už máme sbaleno a vyjíždíme, hurá zase jsme ušetřily. Parkujeme u moře na místě našeho večerního pikniku, sušíme vlhký stan a snídáme. Kolemjdoucí paní si nás fotí, usmívá se a vyptává se. Před půl 11 dopoledne stojíme před majákem. Po otevření už šmatláme nahoru /vstupné 2 EUR x 4/. Nahoru je to 272 schodů. Jolka se drží u stěny a má závratě.

Nahoře je ovšem úžasný výhled dodaleka, navíc svítí sluníčko, co víc můžeme chtít. Odjíždíme asi za hodinu směrem na Concarneau /čerpání 59,75 EUR/. Cestou si děláme piknik, kde jinde než na pláži, užíváme si

to a děláme si siestu. Je teploučko a tak jsme jen v plavkách a opalujeme se. Odjíždíme v 5 odpoledne do města Carnac /bagety 2,40EUR/. Radka našla v místním info středisku letáček s pěstírnou ústřic a

tak jedem ochutnávat čerstvé ústřice. No, upřímně jedině Katka si pochutnala /1,70 EUR/. Raději si cestou koupíme melouny a rajčátka, ty nám chutnají přece jen o něco víc ☺ V městečku Quiberon jsme si našly kemp a opět je tady uzavřená recepce, což nám samozřejmě jenom vyhovuje. Postavily jsme stan, Katka opět ustlala a Šárka

uvařila jen teplou polévku, ale nabalila další pochutiny a vyrážíme na pláž, na lavičku. Sebou máme klobásky, nakládané okurky, fazolky, melounek a lehké bílé francouzské víno. Bohužel strašně fouká a tak tam nevydržíme dlouho, k půlnoci už jdeme spát. V noci slyšíme déšť, vítr a rachot mořských vln.

Sobota 27.května

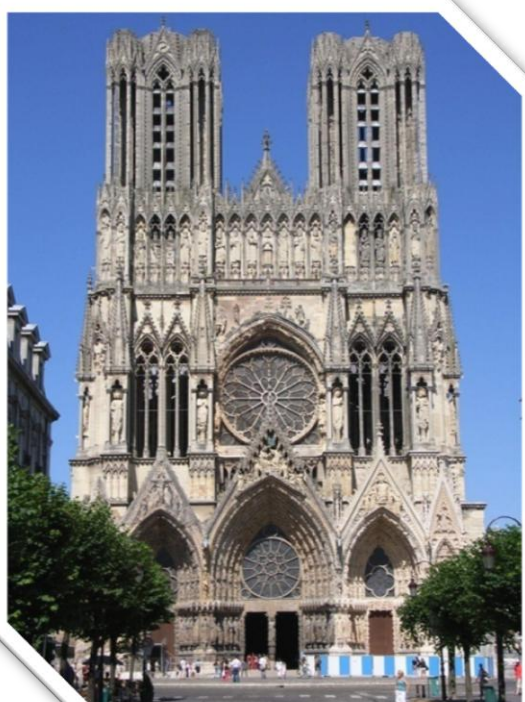
Ráno prší a stále fouká docela silný vítr (skoro jsme i se stanem uletěly), ani nesnídáme, balíme a frčíme pryč na Menhiry, což jsou velké kamenné bloky zasazené do země obvykle beze stop opracování.

Stále mrholí a tak si kafe dáme jen z automatu. Menhiry fotíme jen zpoza plotu a už míříme k domovu. Cestou se nám podařilo ještě nakoupit nějaké dárečky a pečivo na cestu /2,70EUR,

vybíráme 20EUR do společné kasy/ Na dálnici směrem na

Paříž už zase platíme /26,70 EUR/. Paříž projedeme za půl hodky, řídí Šárka a je z toho docela potěšená, střídá jí Jolka a čerpáme /82 EUR/ Šárka se dělí s Jolkou o vše napůl, banánek v čokoládě, polomáčené i čokoládka Milena. /mýtné 2 EUR a 4EUR/ .

Cestou se nezapomeneme stavět ještě do Remeše na gotickou katedrálu Notre Dame. Vznikla na žádost remešského arcibiskupa zbudovat katedrálu, která by odpovídala významu události korunování francouzských králů.

Opět parkujeme v podzemní garáži a při tak nízkém stropu máme strach abychom snad někde neuvízly. Daly bychom si i nějakou zmrzlinu, a le jako na potvoru tu žádná není, marně taky hledáme nějaké WC. Co se dá dělat? Musíme vydržet.

Řepka olejka kolem dálnice už není tak pěkně žlutá jako před týdnem, řídí Radka. Na křižovatce měla Stopku, ale pak viděla auto a tak se rozhodla, že nezastaví a rychle ujede. Katka říká „zařadila rychlost a jede“ po tom co nás to všechny hodilo prudce do strany. Vše je nutné zapsat a tak i to, že Radka jede tak, že Katka dělá při zápisu písmenka D kudrlinky. Všichni se diví proč zastavujeme. „počkám až napíšeš D“ řekla Radka a všechny nás to docela pobavilo.

Večer dojedem zase do Verdunu /24,50EUR/, vždyť už to tady známe. Šárka vaří a protože máme hlad dá tam hned 2 konzervy a 2 a půl sáčku sušené bramborové kaše. Ve stanu děláme vyúčtování a Šárka pořád nechápe kdo a kolik komu dá, zase ten Micky Mouse ☺. Pak si ještě předčítáme z deníčku naše zážitky a smějeme se až do půlnoci. Celou noc prší, skoro to vypadá, že budeme ve stanu plavat, ale vše je v naprostém pořádku.

Neděle 28.května

Ráno zvoní budík už o půl sedmé, nikomu se nechce, máme však před sebou ještě 1200 km. Tak se jdeme mýt, balíme a protože trochu vylezlo sluníčko i něco málo vysušíme. V 9 hodin ráno definitivně odjíždíme a v 10 už přejíždíme hranici s Německem. Dálnice už není tak bez provozu a krom toho ještě silně prší a kolem bouří. Katka neustále opakuje „Já vím“ a my neustále opakujeme „my víme, že víš“. /Čerpání 74,81EUR/

Ve 3 odpoledne už projíždíme hranicemi s naší republikou a Šárka nejenže projela krásně Paříží, ale projede bravurně i Prahou, samozřejmě za odborné asistence Katky a hudby Charlese Aznavoura.

V 18,30 hodin už na Rohlece čeká Vašek na Katku /tachometr 26343 km/ a v 20,30 hodin večer dojíždíme do Šenova a Havířova. /tachometr 26518km/. Najely jsme celkem 4904 kilometrů

